

تصحیحی در «جهانگشای نادری»

دکتر یوسف رحیم لو

از جمله مهم ترین منابع تاریخ پادشاهی نادر افشار کتاب «جهانگشای نادری» نوشته میرزا محمد مهدی است. آبادی هن Shi نادر می باشد. اگرچه چاپ های متعددی در ایران و خارج از ایران از این کتاب به عمل آمده ولی جای طبعی انتقادی و منقح خالی بود که می توان گفت با اهتمام آفای سید عبدالله انوار در سال ۱۳۴۱ و با چاپ آن کتاب در سلسله انتشارات انجمن آثار ملی این خلاط پن شده است.

بانگاهی به تعلیقات، باشروح لغوی و تاریخی و جغرافیائی آن، و فهراس متنوع چاپ مزبور دقت نظر و پشت کار آفای انوار آشکار می شود. سعی شان مشکور باد! نکته ای که ما یاد آوری می کنیم جز برای یاد آوری و اصلاح نیست و چیزی از ارزش زحمات مصحح محترم نمی کاهد.

در اکثر چاپ های «جهانگشای نادری» که به نظر نگارنده رسیده است و از جمله در چاپ آفای انوار روز جلوس نادر بیست و چهارم شوال سال هزار و صد و چهل و هفت^۱ آمده است که درست نیست و با دقیقی در موارد مختلف همان کتاب در درست بودن سال هزار و صد و چهل و هشت برای جلوس نادر تردیدی باقی نمی ماند. مصحح محترم علی رغم باریک بینی

۱- جهانگشای نادری، با اهتمام سید عبدالله انوار، تهران ۱۳۴۱، ص

که در تصحیح و تحسیله موضوعات مشکوک و مبهم به کار برد، در تعلیقات کتاب متعرض این نکته نشده‌اند. جهت بیان حقایق در برابر ادعاهای تملق آمیز میرزا محمد مهدی در انتساب بیاناتی به نادر در دشت مغان، استناد به نوشتة ابراهام کرتی خلیفه ارامنه اچمیادزین شده^۲ که روز تاج-گذاری نادر را پنجشنبه ۲۴ شوال ۱۱۴۸ پنج ساعت از روز برآمده^۳ ذکر کرده است. لکن مصحح اشاره‌ای به اشتباه بودن تاریخ مذکور در متن و تأکیدی در صحبت تاریخ یاد شده به وسیله خلیفه مزبور ننموده است. در تعلیقه هر بوط به تاریخ جلوس نادر^۴، مصحح اشتباه بودن بیان مینوردسکی را در ذکر پنجشنبه چهارم شوال ۱۱۴۸ برای روز جلوس نادر یادآوری و آن را با استناد به نوشتة ابراهام کرتی به ۲۴ شوال اصلاح کرده ولی نادرست بودن سال ۱۱۴۷ مذکور در متن را یادآوری نکرده است.

گذشته‌از آن که خود میرزا محمد مهدی در «درۀ نادره»^۵ بایان زیر:

«... تاروز پنجشنبه بیست و چهارم شوال سنۀ ثمان و اربعین و مائۀ بعد الالف، مطابق توافقان ییل بزم ارم اساس «ذلک یوم مجموع له الناس» آراسته شد و بعد از انقضای هشت ساعت و بیست دقیقه به طالع اسد فرق فرقدان فر قد رقید روا لا بتاج میمنت تاج اکلیل ساو اکلیل مهر آسامتوّج گشت...» و محمد کاظم نویسنده «نامه عالم آرای نادری» نیز با این عبارات:

- ۲- همان مأخذ: ص ۷۰۳/۷ ، تعلیقه مر بوط به ص ۲۶۸ ، سطر ۲۰ متن.
- ۳- همان مأخذ، ص ۷۰۷ . همان تعلیقه.
- ۴- همان مأخذ، ص ۷۰۸ ، تعلیقه مر بوط به ص ۲۷۱ ، سطر ۱۰ متن.
- ۵- درۀ نادره، با همتاد کتر سید جعفر شهیدی، از انتشارات انجمن آثار ملی، تهران، ص ۳۷۰.
- ۶- نامه عالم آرای نادری، چاپ عکسی مسکو ۱۹۶۵ ، دفتر دوم، ص ۴ پشت.

«بعد از انمام محضر اخترشناسان صاحب وقوف و منجمان فیلسوف ساعت سعد اختیار نموده و مجلس پادشاهانه ترتیب داده به تاریخ ۲۴ شهر شوال سنّه ثمان و اربعین و مأة بعد الالف تاج شاهی و مفتر فیروز کلاهی مکمل به جواهر اللوان درس گذاشته در بالای تخت صاحبقرانی مشهور به نادری قرار و آرام گرفت»،^۷

درست بودن سال ۱۱۴۸ را تأییدمی کنند، با استناد به مواردی از خود «جهانگشای نادری» نیز هی توان به صحت سنّه مذکور به عنوان سال جلوس نادر پی برد.

بیان «جهانگشای نادری» در تاریخ جلوس نادر چنین است^۸ :

«رصد بندان دقیقه باب و اخترشناسان بطلمیوس انتساب، روز پنجشنبه بیست و چهارم شهر شوال هزار و صد و چهل و هفت هجری مطابق تو شقان ئیل را که دوازده روز به دور روز فیروز مانده بود، برای جلوس همیون معین کردند».

به گفته خود «جهانگشا»^۹ تو شقان ئیل مذکور در عبارت فوق روز سه شنبه بیست و پنجم شهر شوال سال هزار و صد و چهل و هفت هجری وقتی که «سلطان سیارگان ... علم افزار خطه حمل گشته» شروع شده است و در آن موقع اردوی نادری در خارج قلعه گنجه و نادر دوران در صدد فتح قلعه هزبور واسترداد ولایات در بند و بادکوبه بود و اندکی بعد، پیش از پایان کار گنجه، عزم تفلیس و قارص و مقابله عبد‌الله پاشای سر عسکر عثمانی نمود. چون «اردوی انجام احتمام» به یات فرسخی قارص رسید سال ۱۱۴۷ پایان

۷- جهانگشای نادری، ص ۲۷۱.

۸- همان مأخذ، ص ۲۴۵/۶.

پذیرفته و غرّه محرم الحرام ۱۱۴۸ وارد شده بود^۹. پس از روزی چند و بی کسب حاصلی قابل، نادر متوجه قلعه ایروان گشت. نبرد با غ آورد از محال ایروان و پیروزی ایرانیان بر لشکر عثمانی متعلق به همین ماه محرم ۱۱۴۸ می باشد^{۱۰}. در صفر این سال علی پاشای عثمانی گنجه را تخلیه و تسليم ایرانیان^{۱۱} نمود و تفلیس نیز در ربیع الثانی تخلیه شد و اسحق پاشا والی آن عفو و امان^{۱۲} یافت. قارص و ارزنه الرؤمهم در جمادی الاولی به گماشتنگان نادری سپرده شد^{۱۳}. پس از پایان کار قلاع و ولایات مذکور، نادر برای انتظام امور گرجستان متوجه تفلیس شد و از بیست و نهم جمادی الاولی تا بیست روز بعد «تفلیس مقر کوکب نصرت قرین گشت»^{۱۴} و بعد از یورش به لگزیه جارو تله به شکی و شماخی آمد و در زمستان متوجه داغستان شد. برای این منظور در ماه رجب «سمت شمالی قلعه در بنده ضرب خیام سپهر مانند»^{۱۵} گردید. بعد از انجام امور داغستان از راه شیروان عازم صحرای مغان شد و در شب نهم رمضان بدآنجا رسید^{۱۶}.

قوریلتای معروف مغان و انتخاب «مراء با تهدید و قتل و ناز و کرشمه نادر به پادشاهی متعلق به بعد از این تاریخ است و چون در پایان

- ۹ - همان مأخذ ، ص ۲۵۰ .
- ۱۰ - همان مأخذ ، ص ۲۵۴ .
- ۱۱ - همان مأخذ ، ص ۲۵۶ .
- ۱۲ - همان مأخذ ، ص ۲۵۷ .
- ۱۳ - همان مأخذ ، ص ۲۵۸ .
- ۱۴ - همان مأخذ ، ص ۲۶۰ .
- ۱۵ - همان مأخذ ، ص ۲۶۳ .
- ۱۶ - همان مأخذ ، ص ۲۶۷ .

کار انجمن، وثیقه یامحضر یامچلکای پا بهمراه بدخزانه عاهره سپرده شد و به این ترتیب بزرگان شرایط نادر را برای قبول سلطنت پذیرفتند، نوبت به رصد بندان واختر شناسان رسید که روز جلوس را بیست و چهارم شهر شوال همان سال یعنی ۱۱۴۸ تعیین نمودند. توشفان یُل که روز سه شنبه ۲۵ شوال ۱۱۴۷ شروع شده بود، با تحویل آفتاب روز شنبه هفتم ذی قعده الحرام ۱۱۴۸ «از نهاد خانه حوت به تختگاه حمل» به پایان رسید و لوی یُل آغاز شد.^{۱۷}